

392. Álmélkodással csudáljuk

szöveg: Szilágyi B., Debrecen, 1806
dallam: Debrecen, 1811 (Ó, áldandó Szentháromság)

em H7 em F#7 em C H -7 em
em am H em H7 em

1. Ál - mél - ko - dás - sal csu - dál - juk Vég - he - tet - len sze - rel - med,
Ó, Is - ten, ha meg - vizi - s - gál - juk Ki - je - len - tett ke - gyel - med;

em D C6 H em C H -7 em
em D -7 G em H7 em

Ezt száj ki nem mond - hat - ja, Nyelv nem ma - gya - ráz - hat - ja.

em am H em H7 em
2. Mert az emberi nemzetet Annyira becsülöted,
em am H em H7 em
Hogy te egyetlenegyedet Érette elküldöted
em D -7 G em H7 em
Emberi ábrázatban, Hogy élne gyalázatban.

em am H em H7 em
3. Ó, Isten bölcsességének Megfoghatatlan titka!
em am H em H7 em
Mély tengerét szerelmének Ki értené, mily ritka;
em D -7 G em H7 em
Ki ezt eszébe venné, Mélyen szívébe tenné.

em am H em H7 em
4. Mi azért vígan dicsérünk, Ó, jó Atyánk, tégedet,
em am H em H7 em
Magasztalunk, s arra kérünk, Hogy te szeretetedet
em D -7 G em H7 em
Gerjesszed fel szívünkben, Jobban-jobban lelkünkben.